

CALENDRIA

(http://www.nuvol.com/calendria/)

Barcelona, 7 de Juliol 2014

Connecta't

- [Calàndria \(/calandria/\)](#)
- [Punt de llibre \(/punt-de-llibre/\)](#)
- [Homo Fabra \(/homo-fabra/\)](#)
- [El web negre \(/elwebnegre/\)](#)
- [L'Apuntador \(/apuntador/\)](#)
- [Cast@fiore \(/castafiore/\)](#)
- [Pantalles \(/pantalles/\)](#)
- [Galeries \(/galleries/\)](#)
- [L'Avenc \(/lavenc/\)](#)

[Portada \(/\)](#) [Notícies \(/calandria/noticies/\)](#) [Crítica \(/calandria/critica/\)](#) [Entrevistes \(/calandria/entrevistes/\)](#) [Opinió \(/calandria/opinio/\)](#) [Vinyetes \(/vinyetes/\)](#)

Cercar Cercar

Vicenç Llorca: “Ni la meua poesia ni el meu pensament són dogmàtics”

Mercè Ubach (http://www.nuvol.com/autor/merce-ubach). Barcelona

(http://www.nuvol.com/lloc/barcelona).

/ 4.07.2014

Follow @nuvol_com

M'agrada 67

Tweet 8

+1 6

El poeta Vicenç Llorca publica a la valenciana Tres i Quatre el seu últim poemari: *Calendari d'instints* (2014), precedit per un pròleg de Francesc Parcerisas i clos per un postfaci de Jordi Pàmies, dos textos excel·lents. Però deixem el pa i interessem-nos pel formatge.

(http://www.nuvol.com/critica/els-instints-de-vicenç-llorca-o-la-solidesa-de-lefimer/attachment/llorca/)

Vicenç Llorca | Foto Noemí Roset

No hauries pogut trobar uns padrins millors. A més a més, et van acompanyar a la presentació del llibre a Barcelona...

En els llibres de poesia, els pròlegs i els postfacis són com un retrat del moment literari. Permeten construir un espai de pensament a l'entorn de la creació poètica i donen sentit històric a una primera edició. En Francesc Parcerisas i en Jordi Pàmies són dos poetes intensos i profunds, i m'agradava la

(http://www.nuvol.com/autor/merce-ubach)

Mercè Ubach

(http://www.nuvol.com/autor/merce-ubach)

13 articles publicats

Altres articles d'aquest autor

[Bombollavà, poesia en moviment](#)

(http://www.nuvol.com/critica/bombollava-poesia-en-moviment/)

[Born \(to be bed and breakfast\)](#)

(http://www.nuvol.com/opinio/born-to-be-bed-and-breakfast/)

[Una història pura i dura o allò que tal vegada s'esdevingué](#)

(http://www.nuvol.com/critica/una-historia-pura-i-dura-o-allo-que-tal-vegada-sesdevingue/)

[Un Espriu gens aspre](#)

(http://www.nuvol.com/entrevistes/un-espriu-gens-aspre/)

[Joana Raspall. Apis mellifera](#)

(http://www.nuvol.com/opinio/joana-raspall-apis-mellifera/)

+ Llegits

idea de completar la proposta poètica que faig al llibre amb la reflexió intel·lectual que plantegen.

Però comencem pel començament: el títol, que em penso que té la virtut de replicar molt bé les vísceres del llibre, en el sentit que és un oxímoron que es mou entre dos pòls irreconciliables, instint i raó. O són conciliables?

En efecte. El tema de raó i follia, tan central en la història de la poesia, és un dels motius importants del llibre. Amb això reprenc una línia que va des dels nostres trobadors a J.V. Foix però des de les coordenades del que sentim i percebem les persones del segle XXI. I, en aquest sentit, opero un canvi: substitueixo el camp conceptual de “follia” pel d’instint”. En part, perquè l’instint supera les dualitats en integrar-les. I, en segon, perquè doto a la paraula “instint” d’un sentit ontològic. Per sobreviure, no tan sols ens cal menjar i reproduir-nos, aplicar la raó o somniar: ens cal també un instint que ens permeti fer front a la consciència del pas del temps i a la idea de destrucció que comporta. I ho fem d’una manera natural a través del record, que és un instrument de supervivència que defineix la humanitat.

El llibre reflecteix en les imatges el caràcter dual de les coses, el ball dels oposats: sensualitat i metafísica. Observació del món i reflexió sobre el jo. Eternitat i fugacitat. Present i passat. Record i deseiximent...

Perquè ni la meua poesia ni el meu pensament són dogmàtics. Per assumir la complexitat del real, i la consciència de complexitat que hem heretat del món modern, cal una ductilitat de pensament molt gran. Els contraris, integrats en aquesta consciència, constitueixen una eina molt útil per fer front a la consciència líquida de la contemporaneïtat que tan bé ha descrit el filòsof Zygmunt Bauman. Això implica paradoxalment un cert retorn als presocràtics. Sembla com si, després de Kant, estiguéssim fent un camí de tornada cap als orígens, cap a les bases de la nostra civilització. I és normal. Ens cal aquest “instint” de supervivència. I, des del moment en què no podem sustentar-ho tot en la raó, hem d’obrir-nos també a la intuïció, al sentiment. Ara bé, la diferència amb el Romanticisme és que no estem en un marc històric de canvi mecànic, sinó de canvi digital, d’intel·ligència en xarxa..., i això determina aquesta liquiditat davant la qual aprenem a viure. En una ocasió em van demanar si em sentia un autor postromàntic. Irònicament vaig contestar que fins i tot em sentia més lluny: un poeta presocràtic.

Pel que fa a les paraules “sensualitat” i “metafísica”, certament són dos eixos fonamentals que defineixen la meua poesia: una sensualitat del pensament de viure; una vivència del pensament de la sensualitat...

A nivell d’imatges, i aquí ens acostem al nucli del fet poètic, en els teus poemes hi ha un tràfec constant entre el pla físic i moral, en una relació fluïda, líquida...

En efecte. La mirada poètica va tant des de dins a fora com de fora a dins, i això implica aquesta relació entre el que percebem com a humans, i el que sentim, el que conceptualitzem: allò que convertim en consciència de nosaltres mateixos, dels altres i d’allò altre. L’instint de què parlava abans per subsistir en aquesta consciència tan radical de la realitat fluida se centra en dos aspectes: l’instint de la bellesa i l’instint de l’eternitat de la nostra vida. La bellesa ens ajuda a mantenir una certa perspectiva d’harmonia que ens ajuda a relacionar-nos amb el món. Saber que la vida pot ser bella i que podem gaudir de la seva bellesa crea expectatives vitals, esperances. Posaré un exemple: quan sents una música que t’omple, no tens una sensació de millora? És la frase musical de Proust, que recull com una onada tot el que som i ho catapulta a un estadi superior. L’altra gran instint és el de l’eternitat. *Calendari d’instints* s’estructura a partir de moments i motius que perduren en nosaltres. Són instant epifànics, carregats de sentits que escapen fins i tot a la raó, però que ens donen un sentit de continuïtat del jo al llarg del temps. La frase de Baruch Spinoza que tanca el llibre, “Sabem i coneixem que som eternals”, serveix com a guia. El fet de sentir la perdurabilitat en aquests moments ens condueix a l’experiència de l’eternitat. I, això, constitueix per si mateix un motiu de certesa vital. Si més no, suficient per crear tot un calendari anyal, com a metàfora d’allò que constitueix un dels tresors de la nostra vida: l’àlbum de records essencials que s’han produït al llarg de les estacions i dels seus matisos de colors i sensacions. Davant la crueltat de la història i el seus morts, davant la consciència brutal de fragilitat, d’efímer que vivim dia rere dia, aquest instint d’eternitat ens fa ser, com dic en un vers del poema “Present”: “una petita llum que camina”.

Observo una tensió entre la contenció formal del tipus d’estrofa que tries i una exuberància d’imatges, moltes sinestèsiques, com «la llum que llaura concerts de perfums»...

És probable, ja que aquesta atenció als sentits és un camp perfecte per a l’ús de la sinestèsia. I, certament, la meua poesia és una barreja de metafísica i sensualitat. Ara bé, és cert que tracto de no perdre’m en rocòcs formals, ni clàssics ni moderns. Més aviat cerco una economia estròfica i una essencialitat rítmica que em permeti aconseguir amb naturalitat els objectius que em proposo. En qualsevol cas, hi ha un efecte de llum en tot el llibre, molt lligat a les estacions i els seus matisos, que provoca a voltes aquesta expressió sinestèsica de la realitat.

«Perquè el temps sigui present en una hora blava». Blau del mar, del cel, dels ulls del teu fill. Si el teu llibre fos d’un color, seria blau. Hi estàs d’acord?

- 1 [Per què es moren les llengües?](http://www.nuvol.com/noticies/per-que-es-moren-les-llengües/)
(<http://www.nuvol.com/noticies/per-que-es-moren-les-llengües/>)
- 2 [Els professors enganxats](http://www.nuvol.com/opinio/els-professors-enganxats/)
(<http://www.nuvol.com/opinio/els-professors-enganxats/>)
- 3 [El Canet rock, llibertat de sol a sol](http://www.nuvol.com/critica/el-canet-rock-libertat-de-sol-a-sol/)
(<http://www.nuvol.com/critica/el-canet-rock-libertat-de-sol-a-sol/>)
- 4 [Canet Rock 2014, in memoriám](http://www.nuvol.com/opinio/canet-rock-2014-in-memoriám/)
(<http://www.nuvol.com/opinio/canet-rock-2014-in-memoriám/>)
- 5 [Coses que passen a Islàndia quan arregles un rellotge](http://www.nuvol.com/critica/la-islandia-de-jordi-morell-paisatges-que-canvien-persones/)
(<http://www.nuvol.com/critica/la-islandia-de-jordi-morell-paisatges-que-canvien-persones/>)
- 6 [Com traduirieu ‘engagement’?](http://www.nuvol.com/opinio/com-traduirieu-engagement?)
(<http://www.nuvol.com/opinio/com-traduirieu-engagement/>)
- 7 [Dos tauts negres i dos de blancs: un premi dels lectors](http://www.nuvol.com/noticies/dos-tauts-negres-i-dos-de-blancs-un-premi-dels-lectors/)
(<http://www.nuvol.com/noticies/dos-tauts-negres-i-dos-de-blancs-un-premi-dels-lectors/>)
- 8 [Dual-linguítzació, si us plau](http://www.nuvol.com/opinio/dual-linguítzació-si-us-plau/)
(<http://www.nuvol.com/opinio/dual-linguítzació-si-us-plau/>)
- 9 [El segle de Joan Vinvoli](http://www.nuvol.com/opinio/el-segle-de-joan-vinvoli/)
(<http://www.nuvol.com/opinio/el-segle-de-joan-vinvoli/>)
- 10 [Coses del Facebook... i de la traducció](http://www.nuvol.com/opinio/coses-del-facebook-i-de-la-traducció/)
(<http://www.nuvol.com/opinio/coses-del-facebook-i-de-la-traducció/>)

Activitat recent

Inscriu-te Crea un compte o **Inicia sessió** per veure què fan les teves amistats.

Jo i els dimonis de l’Odissea | Núvol
Una persona recomana això.

Que ens donin | Núvol
5 persones ho recomanen.

Joan Todó, primer destapat | Núvol
6 persones ho recomanen.

El suïcidi encara no | Núvol
14 persones ho recomanen.

Complement social de Facebook

Sobretot blau, però no únicament. El blau és el meu color predilecte. El meu blog es diu “Quadern blau”, tot fent un petit homenatge a Josep Pla. Ara bé, tots els colors són meravellosos. En una presentació, el poeta Joan Graell se sentia colpit pel fet que hagués gosat a utilitzar en poesia catalana una expressió tan infreqüent com “arc de Sant Martí”, i va destacar el paper de la paraula “rainbow” en la lírica en llengua anglesa. Altres colors importants en el llibre són el blanc que, encara que apareix poc, ho fa en moments essencials. O el gris, associat a la cendra... Però és cert que he après molt del blau, i el blau m’acompanya. En un el poema “Bandera pròpia”, dibuixa una franja de colors: verd, blanc, blau...

Parlant del color, dius a propòsit d’una flor que està «disposada a donar més color / del que cal per fer bella la forma / del seu somni». No seria aquesta, també, la missió de la poesia?

La poesia és el miracle del món. Si la perdem, ho perdem tot. La natura té una exuberància de formes i colors innecessària per subsistir. Innecessària? No. Crec que aquesta exuberància és el que ens fa escapar d’un món petit i determinat, i l’obre a l’experiència de l’infinit i de la immensitat. La poesia ens recorda aquest miracle en advertir-nos que també en la nostra expressió del món podem transcendir un llenguatge merament comunicatiu per convertir-lo en un vehicle meravellós que ho transforma tot.

Cites Confuci, que es pregunta: «Quina necessitat té el Cel de parlar?». Quina necessitat en tens tu?

El llibre no és religiós, però sí espiritual. Ens cal una “connectivitat” fora de la tecnologia en l’àmbit de les emocions humanes i en l’àmbit de les relacions amb allò que ens envolta: la natura, els altres habitants del planeta... També ja fa temps que penso que el segle XX, en el seu anhel de crítica i de veritat, ens ha alliberat de moltes servituds, però també sembla haver minimitzat la nostra dimensió transcendent. Això constitueix una qüestió cabdal, ja que, amb independència de les creences religioses, hi ha una necessitat humana d’anar més enllà del pur materialisme. El llibre obre un gran espai de diàleg. En aquest marc, hi ha una sèrie dedicada a Confuci i a la poesia xinesa. Resulta interessant constatar com segles més tard l’art de la “conducció de carros” pot aplicar-se als nostres moviments, per exemple. O que les matemàtiques, la música i l’escriptura són la base de tot. La tortuga, símbol del progrés, també l’és significativament de l’art escrit.

Un dels poemes que m’han agradat més és «D’Alella a Vallromanes». Potser no hi és indiferent el fet que te l’he sentit recitar. T’agrada recitar, el contacte amb el públic, o ets dels poetes que es queixen de la societat de l’espectacle en què ens hem convertit?

L’activitat que més m’agrada és recitar. La meua poesia està pensada per ser compartida en la complicitat de la lectura en silenci del lector, però també per ser alçada per la veu en l’espai. És un dels grans assoliments de la humanitat. Per això treballo l’eufonia i el ritme. A més, sento molt de respecte pels poetes que, de manera seriosa, han adoptat un format de comunicació oral amb el públic. És cert que cal no caure en la temptació d’agradar per l’acudit i també que cal que aquest públic compregui que després hi ha l’altra cara, el moment del llibre. Gaudir de la poesia és, entre altres coses, això: passar de la intimitat de la lectura silenciosa al cant compartit.

O potser aquest poema m’agrada perquè hi fa irrupció la biografia?

“D’Alella a Vallromanes” és un poema molt especial. En primer lloc, perquè és un paradigma del que constitueix *Calendari d’instints*. L’epifania ho amara tot. Va néixer després d’un dia de Reis quan, després d’un altre moment “epifànic” de nevada arran de mar, el paisatge de vinyes, alzines i pins es va transfigurar a causa del blanc. Vaig emprendre un viatge inesperat per la carretera de Font de Cera cap a Vallromanes. No hi havia ningú. Només el meu fill i jo, des del mar a la muntanya. El poema parteix de coses tangibles i acaba en l’abstracció d’un pensament: que la finalitat de ser és la seva pròpia essència. És també un homenatge, en clau íntima d’hivern, al meu paisatge: el paisatge mediterrani.

M’agradaria molt llegir algun dia un WhatsApp que en comptes de demanar-me que compri hamburgueses per sopar em digués: «Resisteix en l’oblit, / perquè només perdures / en el corrent que escapa. Flux en el flux».

Fantàstic. Ara te l’envio. En efecte, en el llibre he investigat com fer una poesia sintètica però sense repetir la fórmula de la tanka o l’haiku.

El resultat és que a cada secció hi ha una sèrie que es diu “Missatges al mòbil” on, irònicament, jugo amb el concepte de connectivitat. En un món tan obsedit per tenir connexions tecnològiques ens oblidem de les connexions humanes i els seus missatges. D’aquí que utilitzi una de les formes més cèlebres de la darrera revolució de la comunicació, el missatge a través de telèfons, i li doni un sentit poètic. A més, la idea de “mòbil” em va molt bé per il·lustrar aquest flux del món modern.

Aquest poema-missatge també es podria entendre com la funció de la poesia...

La funció de la poesia és posar-nos cara a cara amb una veritat indefugible: som paraula. I la poesia tracta de dir-nos: accepta-ho i fes que aquest ser paraula esdevingui el més bell possible. És a dir, crea la paraula més meravellosa i emocionant que siguis capaç d'imaginar.

Què t'agradaria que et preguntés que no t'hagi preguntat?

T'ho contesto en un missatge al mòbil.

Subscriu-te a Núvol

M'agrada 67

Tweet 8

 6

Enviar

Etiquetes:

[Mercè Ubach \(http://www.nuvol.com/tag/merce-ubach/\)](http://www.nuvol.com/tag/merce-ubach/) | [Vicenc Llorca](http://www.nuvol.com/tag/vicenc-llorca/)

(<http://www.nuvol.com/tag/vicenc-llorca/>)

Deixa un comentari

L'adreça electrònica no es publicarà Els camps necessaris estan marcats amb *

Nom *

Correu electrònic *

Lloc web

Comentari *

Enviar

[Qui som \(http://www.nuvol.com/qui-som/\)](http://www.nuvol.com/qui-som/) · [Manifest \(http://www.nuvol.com/manifest/\)](http://www.nuvol.com/manifest/) · [Avis legal \(http://www.nuvol.com/avis-legal/\)](http://www.nuvol.com/avis-legal/) · [Contacte \(http://www.nuvol.com/contacte/\)](http://www.nuvol.com/contacte/) · [Política de privacitat \(http://www.nuvol.com/politica-de-privacitat/\)](http://www.nuvol.com/politica-de-privacitat/) · [Normes de participació \(http://www.nuvol.com/normes-de-participacio/\)](http://www.nuvol.com/normes-de-participacio/) · [Patrocinadors \(http://www.nuvol.com/patrocinadors/\)](http://www.nuvol.com/patrocinadors/)

Follow

Subscriu-te a Núvol

Enviar

M'agrada 6.2 mil

 6

Copyright © Núvol.com 2014 - [Disseny Web: iEstrategie \(http://www.iestrategie.com\)](http://www.iestrategie.com)